



*"Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien kirjoituksista, selitti ne ja osoitti, että **Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista**, ja sanoi: "Tämä **Jeesus**, jota minä teille julistan, **on Kristus**". Ja muutamat heistä **tulivat uskoon** ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalaa pelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset. Apt.17:2-4*

Raamatusta toistuvat tämän tuosta evankeliumien jälkeen sanat: *"tulivat uskoon"* - tai *"tulivat uskolle kuuliaisiksi"*. (Apt.15:5, 18:27, 19:2, 18, 21:20,25, Room. 1:17, 13:11, 1.Kor.15:11, Gal.3:7,9, 1.Tim.1:4, Hepr.4:4...) Tämä **uskoon tuleminen** onkin kompastuskivi monelle, sillä toiset saattavat sanoa uskovansa Jumalaan, mutta ei *"sillä tavalla"*! - Kyllä, voimme uskoa, että Jumala on - *niin uskovat riivaajahengetkin* - mutta on eriasia omistaa usko ja pelastus sielulle uudestisyntymisen kautta. Jumalattomat papit yrittävät sokeudessaan selittää tätäkin, että *uudestisyntymisen tapahtuisi lapsikasteessa tai josain muussa rituaalissa*. - Raamatun mukaan kysymys on kuitenkin sydämen kääntymisestä pimeydestä valkeuteen, saatanaan vallassa Jumalan puoleen, ja myös tietoinen päätös lähteä seuraamaan Herraa.

"Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?" Jaak.2:19-20

Luonteeltaan oikea ja aito usko syntyy Jumalasta lähtöisin olevasta voimasta. Kysymys ei ole siis ihmismielen tuotoksesta ja yksistään järkimaailman päätöksestä. Uskoon tuleminen on jumalinen kokemus sen kutsun perusteella, millä Hän kutsuu luotujaan luokseen. Ilman sitä, että taivaallinen Isä vetäisi ihmistä luokseen, ei kukaan voisi tulla Hänen tykönsä. (Joh.6:44) - Miten siis usko todellisuudessa syntyy - että se olisi aitoa ja pelastavaa uskoa? Raamatun mukaan **"usko syntyy kuulemisesta** ja kuuleminen **Kristuksen Sanan kautta"** (Room. 10:17) - Eli heti alkuun tulemme pelastuksemme kohteeseen - Jeesukseen Kristukseen. Jeesus on uskomme alka- ja sen täydelliseksi saattaja. (Hepr. 12:2) Hän on ainut välimies meidän ja Jumalamme välillä! (1.Tim.2:5) - Ihminen yrittää saavuttaa pelastuksen aina jollain inhimillisellä tavalla tai teolla. Olisi

helppo kiinnittää katse konkreettiseen *tekoon, kasteeseen, kädennostoon, katumusharjoitukseen, ankaraan lahkoon kuulumiseen, tai jonkin muun teon palvomiin* - sen sijaan, että sydämessämme olisi vain ehyt usko Herraan Jeesukseen

Kristukseen.

"Mutta koska sinä turvaudit Herraan, antoi hän heidät sinun käsiisi. Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että Hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä antautuneet Hänelle." 2.Aik.16:8-9

Olet kadotettu, ellet ole tullut uskoon. - Ellei Jeesus asu sydämessäsi, et tule pääsemään taivastenvaltakuntaan. Mutta mitä usko todellisuudessa on? - Raamattu antaa vastausta kysymykseen, että se on asennetta, jossa luotamme täysin Jumalan antamaan pelastus-suunnitelmaan, Hänen tahtoonsa ja turvaudumme Häneen. Se on **lujaa tuumasta** siihen, mikä ei inhimillisin silmin vielä näy. (Hepr.11:1) Juuri tämäkin Raamatunjae poistaa uskoon tulemisesta näkyvät rituaalit tai teot pois. Usko kuitenkin tulee näkymään elämässä vaikuttavana tekijänä ajatuksiimme, asenteisiimme, tekoihimme ja olemiseemme, mutta sen **suuntaus on sisältä ulospäin**. Sydämen usko tulee näkymään parannuksen tekona ja jumalisenä hyvänä elämässä siksi, että **tullessamme uskoon, saamme voiman** tulla Jumalan lapsiksi! (Matt.5:9, Luuk.6:35, Joh.1:12, Room. 9:26, 1.Joh.3:1) - Tämä voima on Pyhän Hengen työtä sydämissämme ja Jumala, joka on hyvä, rakastava ja armollinen, vaikuttaa myös uskoon tuleissa ihmisissä näitä ominaisuuksia. Tosin prosessi voi olla pitkän kasvun tulos siinä, että Jumalan sana ja Hengensä vaikutukset saavat **uskossa sulautua** meihin - niin, että Hänen tahtonsa saisi virrata sydämeistämme omaan käytännön elämäämme.

Uskoa ei ole, ellei sitä ole **sydämissämme**. Voimme yrittää jäljitellä sitä erilaisilla muotomenoilla ja kokouskulttuureilla, ruokarukouksilla, kristillisillä teoilla ja toimilla, kasteilla ja sakramenteilla, mutta **aito ja elävä usko sykkii ainoastaan sydämessä Jeesuksen kautta**, mikäli olemme antautuneita Hänelle. Usein suurin este uskolle ja sen kasvulle onkin meidän omat mielipiteemme ja näkemyksemme. Saatamme vankasti pitää kiinni isiltä perityistä opeista ja käsityksistä, saatamme olla kiinni lahoissa ja opeissa, jotka eivät liity juuri lainkaan evankeliumiin ja Jeesukseen Kristukseen. **Uskon jäljitteleminen** jollain muulla, kuin aidolla ja puhtaalla uskolla Jeesukseen, tulee ennen pitkää kyllä näkyviin sen kantaman hedelmän vuoksi. Yleensä sellainen usko on niin kuollutta, ettei se kannakaan laista jumalista hedelmää - päinvastoin, se on aina **vastustamassa** hengellistä

toimintaa! **Epäusko turvautuu aina omaan ymmärrykseen** etsien niitä kohtia, miksemme voisi toimia ja tehdä tiettyjä asioita. Raha on yksi oiva epäuskon suuri keino! *"Emme voi, kun ei ole rahaa!"* - Ikään kuin Jumalan toiminta olisi rahasta kiinni! **Kyllä Jumala voi!** Hän voi järjestää tarvittavan rahoituksen - silloin, kun rahaa tarvitaan ja Hän kyllä kykenee toimimaan ilman tämän maailman näkyviä elementtejä. **Jumala voi antaa myös uskoviille mielenlaadun muutosta** siinä, että opimme antamaan omastamme hengellistä työtä varten. Sellaisenkin tarpeen edessä voimme **rukoilla uskon rukouksia** ja antaa ensin itsekkin omastamme!

Usko on siis luonteeltaan sydämen asennetta tai asennoitumista. Se on ojentautumista ja kuuliaisuutta - joka tulee näkyvään muotoon sitten elämäme kautta. Uskon mekanisme Raamattu kehottaa harjoittamaan - uskon sydämessä ja tunnustaan suulla. Tosiasia on, että sydämen kyllyydestä suu puhuu (Luuk.6:45) ja siksi sydämessä on viljeltävä uskonhenkisiä ajatuksia ja ennen kaikkea Uskoa Jeesukseen Kristukseen. Sehän ei tarkoita, ettemme mistään muusta osaisi keskustellakaan, kuin Jeesuksesta, vaan opimme ymmärtämään, missä on se maaperä, minne voi kylvää Jumalan Sanan siementä.

"Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt Hänet kuolleista, sinä pelastut. Sillä sydämellä uskotaan vanhurskauteen, ja suulla tunnustaudutaan pelastukseen."

Room.10:9-10[*JKR]

Käsityksiä uskosta ja sen luonteesta jouduttiin käsittelemään jo alkuseurakunnan päivinä. Vanhat *hapatukset* ja väärät opit tulisikin juurineen repiä pois sydämeistä, niin että Jumalan lasten vapaus, ilo ja riemu olisi täydellistä synneistä vapautetun elämässä:

"Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Moosesen lakia". Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa. Ja kun oli paljon väitelyä, nousi Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani saisivat kuulla evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon. Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin. eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja heidän kesken, sillä Hän puhdisti heidän sydämensä uskolla. Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan

ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa? Mutta **me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin.**" Niin koko joukko vaikenit, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain keskuudessa heidän kauttansa. Kun he olivat lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: "Miehet, veljet, kuulkaa minua! Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä. Ja tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, sillä näin on kirjoitettu: 'Sen jälkeen Minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan; Minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyyn, että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, ynnä kaikki pakanat, jotka ovat Minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee, mikä on ollut tunnettua hamasta ikiajoista'. Sen tähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen, vaan heille kirjoitettakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta. Apt.15:5-20

Usko ei tarvitse olla myöskään oman hurskauden esilläpitoa. **Usko**, joka sydämessämme sykkii, **tulee** kyllä pinnalle ja **näkyviin luonnollisella tavalla**. Vaikka kannamme voimallista uskoa sydämissämme, meidän on oltava silti riittävän nöyriä nähdäksemme sen tosiasian, että koko inhimillisen vaelluksemme ajan, eli tämän elämämme ajan - mukaanamme seuraa myös vanha lihallinen luontomme. Meidän ruumiimme himoineen ja halunneen ei katoa minnekään tullessamme uskoon. Juuri siksi Raamattu opettaa "lihansa ristiinnaulitsemisesta" joka päivä. (Gal.5:24, Luuk.9:23) - Se puolestaan ei tarkoita vasaraa tai nautoja, ristinmuotoon naulattua puuta, vaan itsensä hillitsemistä Jumalan Hengen voimassa.

"Vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä." (Gal.5:16,25) - Toisin sanoen tämä on sitä, että Jeesuksen nimen ja evankeliumin arvon tähden pyrin vaeltamaan uskossa ja Hänen voimassaan siten, etten toteuttaisi lihallisia halujani ja himojani millään osa-alueilla. Minun on valvot-tava omahyväisiä valtapyrkimyksiäni, kunnianhimoani, ylpeyteni pyrkimyksiä, nurjuuteni vaikutuksia, rahan himoani ja kaikkia moraalisia alueita, joilla palvelisin syntistä luontoani. **Uskossa Jeesukseen, täytettynä Pyhällä Hengellä**, ja raviten itseäni Hänen Sanallaan, minussa kasvaa jumalisuuden voima ja vanha olemukseni saa vähetä. Tämä maailma tahtoo vähistää ihmisyyden olemusta, mutta Raamattu tuo siihen päinvastaisen näkökulman! **Saamme itse vähetä, ja Kristus saa kasvaa meissä!**

"Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä. Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntynyt maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; Hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien." Joh.3:30

Halusin kertoa näistä alueista, että tietäisit, millaiseen uskoon olet kenties tulemassa. Siinä ei ole kysymys siitä, mitä olet ollut, tai mitä tulet olemaan, vaan siitä, mitä vastaanotat ja omistat sydämeesi. Jos avaat ovet Hänelle - Jeesukselle Kristukselle - saat elämän, joka tyydyttää sinun elämäsi kaipuun! Se ei löydy inhimillisessä suoritteessa, rituaaleissa ja esittämisisä, vaan se löytyy sydämen ehyessä ja puhtaassa uskossa Jeesukseen Kristukseen! Tule tänään uskoon! Anna elämäsi Hänelle ehdoitta! Älä turvaa ihmisten oppeihin, kirkkojen käsikirjoihin tai sakramentteihin - turvaa yksin Herraan Jeesukseen Kristukseen! Hän on sinun pelastajasi! Ainoastaan Hän kykenee pelastamaan sinut kadotuksen kauhuilta. Hänessä saat ikuisen elämän, ja onpa Hän luvannut tämän maallisen elämämmekin ajalle - antaa meille kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan. (2.Piet.1:3)

"Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi." Apt.6:7

Jeesus rakastaa sinua, ja siksi Hän tarjoaa sinulle pelastusta! Yhteytesi Häneen - toimii uskon kautta, koska Jumala on niin säättänyt. Tartu siihen kiinni! Anna Jeesuksen pelastaa kadotettu sielusi! **Tee se nyt! Juuri nyt!** - Jeesuksen maahan vuotanut Veri puhdistaa sinut kaikesta synnistä ja saastasta ja saat tulla Jumalan lapsiksi! Olet uskossa Häneen ja saat kiittää Häntä kaikesta siitä, mitä Hän on puolestasi tehnyt! - Hän otti päälensä rangaistuksen, joka olisi kuulunut meille, Hän kantoi sen ristin puulle ja kuoli tähtemme, että meillä olisi iankaikkinen elämä. Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja Hän elää! Hän on voimallinen pelastamaan ja varjelemaan sinut kaikilla teilläsi, että eräänä päivänä saat astella kirkkauteen Isän tykö!

"Varokaamme siis, koska lupaus päästä Hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaitaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat. Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niin kuin Hän on sanonut: "Ja niin Minä vihasani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepooni'", vaikka Hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti. Hebr.4:1-3

